

Het Boek

Bresjith

hoofdstuk XI

Jakob ben Luria

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

@Copyright: Jitzak Luria Academie, Rotterdam/Oosterhout, Netherlands

Het Boek Bresjith

een uitleg van

Jakob ben Luria

hoofdstuk XI

uitgewerkt door

Abraham den Dunnen

Versie 1.0

@Copyright* - Jitzak Luria Academie

<http://www.luriaacademie.eu>

* Het is alleen toegestaan uit dit geschrift beperkt te citeren en wel, wanneer daarbij duidelijk dit boek als bron vermeld wordt met de titel "**Het Boek Bresjith**", met de auteur "**Jakob ben Luria**" en met de uitgever "**de Stichting Jitzak Luria Academie, Rotterdam**". Alle andere rechten voorbehouden. De Jitzak Luria Academie is een niet winstgeïntereerde organisatie; wij verzoeken u ons werk te ondersteunen door onze kopieerrechten te respecteren.

St. Jitzak Luria Academie
Rotterdam/Oosterhout
Nederland/Netherlands

<http://www.luriaacademie.eu>

Genesis hoofdstuk XI

a. Terugkeer van de vermenging

Link tussen de torenbouw van Babel in het 11e hoofdstuk en Nimrod in het 10e hoofdstuk is de naam van het land waar de toren gebouwd werd:

(Gen 10:10): בארץ שנער
(Nimrod): in het land **Sjinear**

(Gen 11:2): בארץ שנער
(torenbouw): in het land **Sjinear**

De stad en de toren waren Nimrod en Nimrod was de stad en de toren:

(Gen 10:9): גבר ציד לפני יהוה
(Nimrod): een sterke jager
voor het aangezicht van Jahwe **505**

(Gen 11:4): ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים
ונעשה לנו שם פן נפוז על פני כל הארץ
en zij zeiden: welaan, laten wij bouwen ons een stad
en een toren en zijn spits in de hemelen en laten wij
maken ons een naam opdat niet wij verstrooid worden
over de gehele aarde **3535 = 7 x 505**

Als de meeste torens in de oudheid was die van Babel een tempeltoren en het getal van de sabbatdag = zeven voert dan ook in het hoofdstuk van de torenbouw de boventoon. Want Nimrod was "een groot jager voor het aangezicht van Jahwe" (Gen 10:9) omdat hij evenals Enosj de godsdienst tot stichten van eigen rijken misbruikte (=> 10e hfdst).

De tegenstander bedient zich van vrome woorden (Gen 3:1) en zo ook de mens welke zelf God wil zijn (=> 10e hfdst):

(Gen 10:12): רסן
Resen (de "grote stad") **310** - God (אֱלֹהִים) = 31

(Gen 11:2): שנער
Sjinear **620 = 2 x 310**

Daarbij waren de dynastieën (=> 5e hfdst) Abram en Lot tegenstrevers van de richting van Nimrod:

אברם ולוט - Abram en Lot **294**
נמרד - Nimrod **294**

Eerst echter met de geest en het nageslacht van niet Abram maar Abraham en van niet Sarai maar Sara zou het antwoord op de geest en het nageslacht van Nimrod komen:

נמרד Nimrod **294**
(Gen 26:24): אלהי אברהם de God van Abraham **294**

(Gen 10:9): גבר ציד לפני יהוה
een krachtig jager voor
het aangezicht van Jahwe **505**

שרה
Sara (= vorstin) **505**

Want ook Sara was een unieke geestelijke grootheid (=> vlgnde hfdstn) en speelt aldus tezamen met Abraham de hoofdrol in de geschiedenis van het beloofde land. Evenals

Abram gaf Sarai = "vorstin" haar rechten en privileges als vorstin op om niet de halve weg (=> 10e hfdst) maar de hele weg naar het land Kanaän te gaan:

het boek Ruth en de overlevering Ruth is de navertelde geschiedenis van Sara (=> onder)

Tezamen met Abraham stond zij tegenover Nimrod en daarom begint het 11e hoofdstuk van de thora met de torenbouw en eindigt het met de introductie van Abram en Sarai.

Enosj was één waarde tekort geschoten om een geroepene te kunnen zijn:

אנוש	Enosj	357
מישח	mesjich, gezalfd	358

- en zo schoot ook de mens Nimrod één dag tekort om zowel de sabbatsdag = de 7e dag als de sabbat der sabbatten = de 50e dag (=> 5e hfdst) te kunnen bereiken:

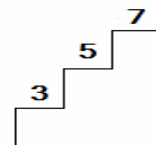
נמרד	Nimrod	294	= 6 x 49	- (7 minus 1) x (50 minus 1)
------	--------	-----	-----------------	------------------------------

Zijn streven om de hemel middels grote gemeenschappen (Gen 11:4):

opdat we niet verstrooid worden over de gehele aarde

- en een grote stad en "toren tot in de hemelen" te veroveren bereikte ondanks "alle heilige zevens" het gezalfd zijn 358 niet. En ook qua tijd schoot ze te kort = 51 x 7 dagen om de 52 weken van het jaar af te dekken:

(Gen 11:4):	עיר	stad	280	= 40 x 7	
(Gen 11:4):	מגדל	toren	77	= 11 x 7	- Nimrod = 6 x 7 x 7
			<hr/>		
			357	= 51 x 7	
	מישח	mesjich	358		

Niet trachtten zij om naar letterlijke uitleg een toren tot in de hemel te bouwen, als ook toen en nog ver voor het tijdperk van de ruimtevaart mensen wel beter wisten:

en anders zouden bergbeklimmers en bouwers van andere hoge gebouwen hen er wel met overtuigende argumenten van afgebracht hebben

Want "de stad" is een weergave van het "op elkaar en niet op God zien" en de "toren" is een weergave van de dwaasheid van mensen om met de vuist van meerderheden en van kerkelijke en maatschappelijke organisaties en van eeuwen en millennia oude tradities "de hemel te willen veroveren". Stad en toren zijn een beeld van het God middels meerderheden voor voldongen feiten willen stellen en het de waarheid = de werkelijkheid met de mening van menigten willen overrulen. Want in iedere tijd denken velen bewuster of onbewuster dat met al dan niet ook letterlijke torens boven deze men in zijn tempel veilig en wel "de hemel in kan klimmen". De babylonische torens waren tempeltorens en tijdens de zondvloed waren de wateren "tot vijftien el van boven gestegen" (=> 7e hfdst). Met de 15 el van boven als weergave van de afgekorte naam Gods Jah = 15 (=> 7e hfdst) symboliseert aldus de toren van Babel het streven om met torens van menselijke organisaties "die laatste meters aan God voorbij" te overbruggen. Met de massaliteit van aanhang en middels lidmaatschap van grote groeperingen menen steeds velen de toegang tot de hemel veilig te kunnen stellen omdat "God onmogelijk hele groepen en zeker geen hele delen van de wereldbevolking de toegang zal kunnen weigeren". Men schuilt in tempels met ivoren torens en treedt niet uit de massa om de persoonlijke band met de schepper aan te gaan. Echter is naar geen te bedenken reëel concept het hemelse middels het schuilgaan in massa's te bereiken. Want geestelijke ontwikkeling is een zaak van het individu en geen zaak van massa's en zonder geestelijke ontwikkeling zal ieder he-

mels samenzijn in ruzie en ellende ontaarden. Aldus staan voor de "boom des levens" de cherubs:

(Gen 3:24): הכרובים de cherubs **277**

- aan welke slechte engelen van het onbeteugelde en altijd weer tot zondvloeden van oorlogen leidende egoïsme men achter de rug van menigten eerst met zekerheid niet voorbij kan komen:

(Gen 11:4): ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל 831 = **3 x 277**
 en zij spraken: welaan laten wij bouwen
 voor ons een stad en een toren

(Gen 11:8): ויחדלו לבנות העיר 831 = **3 x 277** - **3 x de cherubs = 277**
 en zij hielden op te bouwen de stad

Niet bedoeld is dat men geen gemeenschap zal toebehoren en dat zelfs niet ondanks dat ook nu met name torens van zo menig gemeenschapsgebouw ten hemel prijken. Wel bedoeld is dat men zich niet naar collectief denken en handelen zal richten. De mens zal als Henoch *met God* wandelen (=> 5e hfdst) en zal derhalve geen gedrag van massa's overnemen. Hij zal in doen en denken niet op mensenleer afgaan maar zal zijn geweten volgen en op waarheid onderzoeken en op de leiding Gods bedacht zijn.

Zonder waarheid is godsdienst gelijk aan goddeloosheid en de getalwaarde 77 van het woord voor toren *migdal* (=> boven) is derhalve gelijk aan de "zeventig en zeven" van het wreken uit de de zondvloed aankondigende spreuk van Lamech (=> 4e hfdst):

בלל - (Babel) = vermenging, verwarring (van בלל = vermengen)

מבול - (maboel) = vermenging, zondvloed (van בלל = vermengen)

Want de gelovige "Koning van het Noorden" is niet beter dan de wereldse "Koning van het Zuiden" (=> 10e hfdst) omdat het stichten van godsrijken met wereldse middelen een resultaat als dat van de "Koning van het Zuiden" oplevert (Gen 11:3):

en zij zeiden tot elkaar welaan laten wij tegelen (klei boetseren tot) tegels en branden tot een brand en was hen de tegel tot steen en het leem was hen tot leem

(Gen 11:3): לבנים 132
 tegels

(Gen 11:3): חמר 248
 leem

מצרים 380 - **Egypte symboliseert in de thora het wereldse doen en denken**
 Mizraiem (Egypte)

Zonder begrip voor haar bedoelingen doet dit vers wat pathetisch aan. Zij geeft echter treffend het idee van veel mensen weer dat buiten de natuur Gods om men zijn eigen werkelijkheid en zelfs zijn eigen materie kan creëren:

(Gen 11:3): ותהי להם הלבנה לאבן 671
 en was hen de tegel tot steen

(Gen 11:5): אשר בנו בני האדם 671
 (en daalde Jahwe af om te zien de stad en toren) welke de zonen van de mens bouwden

Ook nu denkt men dat door het "uit evenwicht raken van een niets" de materie ontstond en aldus de mens eens alles zelf in de hand zal kunnen hebben. En in de oude nog niet wetenschappelijke tijd kon op een zelfde wijze lijken dat "door het branden tot brand" men "zelf steen kon creëren". Ook toen putten mensen als Nimrod van het zelf God willen zijn hoop uit het schijnbaar zelf steen kunnen maken, er te graag aan voorbij ziende dat in werkelijkheid men bestaand klei hard brandt en zulke blokken tot groter gesteente

aaneen plakt. Zoals nu wetenschappelijke tv-programma's steeds meer in futuristische fantasieën als bij derdedaagse koorts ontaarden om kijkers een door de mens gemaakte droomwereld voor te toveren:

en dat vooral op commerciële "wetenschappelijke" zenders voor zover zij nog buiten oneigenlijke wetenschap als motor-auto-knutselprogramma's iets wetenschappelijks uitzenden

- zo werd ook toen de hoop aangewakkerd dat met eigen materie men een van God onafhankelijk eenheids- en eeuwigheidsrijk op kan bouwen:

(Gen 11:3): שרפה 585 = 13 x 45 - **door de mens (אדם) = 45 gesmede éénheid (אחד) = 13**
brand
חמר 248 = 8 x 31 - **de andere zijde (8) x God (el = 31)**
leem

Klei echter bestaat uit slijpsel van gesteente en het middels hitte weer aaneensmelten van deze tot bakstenen en het aaneenplakken van bakstenen met leem tot een toren is derhalve niet meer dan het bijhouden van een wel extreem verbrokkelde maar niet zelf geschapen werkelijkheid:

(Gen 11:3): לבנים 132
gebakken stenen (tegels)
(Gen 11:9): כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ 1584 = 12 x 132
want daar vermengde Jahwe de taal (lip) van geheel de aarde
- **uiterste der materie = 12** (=> 6e hfdst) **maal het plakwerk van de mens = 132**
שפת - "de taal/(lip) van" 780
מבול - zondvloed 78

want daar vermengde (voorkwam) Jahwe een (nieuwe) zondvloed (in het groot = 780) van/voor geheel de aarde

In iedere tijd is de mensheid extreem verbrokkeld en onder de huid van een door menselijk plakwerk = door heilloze compromissen gesmede eenheid neemt de verbrokkeling slechts toe en niet af. Naar mensengedachten gecreëerde vredesrijken kunnen ten gevolge van geweld en onvrede niet blijvend bestaan, als met de voeten van ijzer en leem van het beeld uit de droom van Nebukadnezar het tot uitdrukking gebracht is (Dan 2:41).

Niet gaat het er om dat men niet klei tot stenen zal branden en men met dezen niet hoge torens zal bouwen, maar zoals in alles gaat het om de intentie waarmee men doet. Want ook een "wonen in houten hutten" houdt een hemelbestorming in wanneer het vanuit een afwijzing van de weg der ontwikkeling gebeurt. Als uiteengezet (=> 3e hfdst) tracht men dan om direkt van de boom des levens te plukken.

De eerste acht hoofdstukken van de thora vormen een in zich afgeronde heilsgeschiedenis (=> 1e hfdst) en een nieuwe begint vanaf het 9e hoofdstuk van de thora. De "geschiedenis herhaalt zich" en zo begaat Cham de slechte daad van Kaïn weer door in plaats van zelf om te keren de beter handelende mens omlaag te halen:

ook "karaktermoord" is moord

En zo ook keert de vermenging van Enos in het 11e hoofdstuk terug in nu de vorm van de toren van Babel:

(Gen 11:9): בבל (balal) - vermengen (en vermengde Jahwe de taal => בבל = Babel)

- waarom de meeste getalwaardes in de verzen omtrent de stad en de toren van Babel de getalwaarde van el (5x) = "God" = 31 en het getal 7 van de 7 scheppingsdagen als faktor hebben. Tot op de dag van vandaag worden staten en staten binnen staten ge-

sticht welke met religie als instrument tot menselijke macht geen godsrijken maar "rijken rondom babylonische tempeltorens" zijn. Want het "duizendjarige rijk" kan alleen gestalte verkrijgen naarmate de individuele mens *vanuit innerlijke overgave* en *niet door dwang* gehoor geeft aan zijn innerlijke gelijkenis Gods. Alleen deze kan echte saamhorigheid en vrede brengen omdat zij in een ieder gelijk is. Nimrod misbruikte de godsdienst en vele godsdienstige veroveraars:

en veelal moordenaars als veroveren een zinloos mensenlevens eisende bezigheid is

- voor en na hem deden zo. Twee maatregelen echter trof de Almachtige opdat niet door eenheidsstreven de mensheid meer in alomvattende katastrofes meegesleurd kan worden:

- beperking van de leeftijd van de mens tot 120 jaar zodat geen bouwer van rijken lang genoeg leeft om zijn plannen te voltooien (=> 6e hfdst)
- verwarring van de taal als gevolg van en als samenvatting van de algemene begripsverwarring door gebrek aan *geestelijke eenheid*. Vanwege deze verdeeldheid kan geen slechts materiële eenheid blijvend standhouden

Om de mensheid te sparen treft God deze maatregelen. Want driemaal komt in het 11e hoofdstuk het woord *haba* (הבה) = "welaan" voorafgaande aan drie voornemens voor:

eerste voornemen (welaan):

(Gen 11:3): נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה 1525 = 25 x 61
 laten wij tegels tegelen en laten
 wij branden tot een brand

tweede voornemen (welaan):

(Gen 11:4): נבנה לנו עיר ומגדל וראשו 2318 = 38 x 61
 בשמים ונעשה לנו שם
 laten wij bouwen ons een stad en
 een toren en zijn spits in de hemelen
 opdat wij maken voor ons een naam

3843 = 63 x 61

- terwijl bij deze eerste twee voornemens het erbij betrekken van de Alenige opgeleverd zou hebben:

$$3843 + \text{de Alenige} = 1 = 3844 = \mathbf{62 \times 62}$$

Nu echter zat deze **62** = "God in het meervoud" = "**wij**":

$$\mathbf{62} = 2 \times (\aleph = \text{God} = 31):$$

- hen in het vaarwater:

$$\mathbf{61} \leq \mathbf{62} \Rightarrow \mathbf{63}$$

- oftewel zat deze **62** tussen de factoren **63** en **61** in:

derde voornemen (welaan):

(Gen 11:7): נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא 3842
 ישמעו איש שפת רעהו
 laten **wij** afdalen en verwarren daar
 hun taal opdat niet zij verstaan een
 ieder de taal van zijn naaste

De getalwaarde van het voornemen Gods = 3842 is één minder dan de gezamenlijke getalwaarde 3843 van de eerste twee voornemens en geeft daarmee het terugtrekken van de geest Gods van de verkeerde voornemens van de mens = 3843 - 1 = 3842 weer. Het

"elkaar begrijpen" wordt verward *doordat God zijn geest terugtrekt* = $3843 - 1 = 3842$. Buiten de geest Gods om zullen mensen nooit tot eenheid van denken komen en wordt de mens van een beter handelen gespaard. Want door gebrek aan geest kunnen de gewoonlijke meerderheden van andersgezinden geen blijvende eenheid tegen de enkelingen van een betere gezindheid vormen.

getalwaarde van de verzen 3 t/m 9 van de voornemens tot bouwen van stad en tempel en het voorkomen van dezen door God:	24552 = 62 x (6 x 66)
de "wij" = de God = 31 in het meervoud:	62
de mens van de zesde en niet ook van de zevende dag:	6 x 66
מכשור = struikelblok (van כשל = struikelen)	396 = 6 x 66

Taal is een afbeelding van werkelijkheid middels een verbinden van voorwerpen en verschijnselen aan klankcombinaties op afspraak en een samensmeden van dezen tot een grammaticaal tijd en ruimte nabootsend geheel ("TuW"). Taal is aldus als materiële afspiegeling van de werkelijkheid dualistisch van aard (Gen 11:1):

heel de wereld (was van) "woorden één"

דברים woorden $256 = 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2 \times 2$

Zij kan altijd op meerdere wijzen begrepen worden wanneer niet vanuit geest men de bedoeling doorgrondt. Vooral waar van twee communicerenden één of beiden het afgebeelde niet naar haar wezenlijkheid doorgronden ontstaat tussen hen verwarring van taal. Daarom geeft ook het andere woord voor taal in het 1e vers (Gen 11:1):

heel de wereld (was) "lip" (taal) één

שפה (sapha) = kant, rand, zoom, oever, lip, (indirekt): taal **385**

- weer dat taal dualistisch van aard is:

sapha is het woord voor "kant" en haar meervoud is meestal een dualis zoals "twee kanten" en "twee oevers" en "twee lippen" en zo ook "twee randen" en "twee zomen" en "twee kusten". De laatste drie is omdat het object of gebied met de rand of zoom of kust ergens weer op moet houden en daar zich dan de andere rand of zoom of kust bevindt

De "tong" staat als een eenheidsvorm tegenover de twee lippen en derhalve is de getalwaarde van het eigenlijke hier niet gebruikte woord voor "taal" = *lasjon* = "tong" en "taal" één meer dan de getalwaarde van het gebruikte woord "lip":

שפה - kant, rand, zoom, oever, lip, (indirekt): taal **385**

לשון - taal (= het in het 11e hfdst niet gebruikte woord voor "taal") **386**

Met twee lippen spreekt men een taal = 385 welke eerst met de Alenige = 1 verbonden tot een volwaardig communicatiemiddel = 386 wordt.

Overeenkomstig het systematische vermijden van dit woord in het 11e hoofdstuk van de thora bestaat het "verwarren van de taal" uit *het gebrek aan geestelijk begrip* en is zij daarmee een zaak van iedere tijd. Eerst de geest Gods doet mensen elkaar begrijpen omdat allen naar de gelijkenis Gods geschapen zijn en zonder de geest Gods zullen zij elkaar niet begrijpen. Derhalve zal geen torenbouw van welke wereldorganisatie ook ooit eenheid kunnen bewerken.

Ook dit hoofdstuk vat dynastieën en grotere de leeftijd van individuele personen ver overschrijdende geestelijke stromingen naar wezenlijkheden samen. Zo maakt in haar

"Abraham alle aartsvaders vanaf Noach nog mee" en "kent hij Noach nog 58 jaar" oftewel "groeide hij in diens geest op":

נח - Noach **58** - **Abram geboren in 1948 en Noach gestorven in 2006 => 2006 minus 1948 = 58**

in een tijdlijn met doorgetrokken tijdvakbalken als van het J.L.A. Thenachprogramma zijn de elkaar overlappende leeftijden aanschouwelijk weergegeven. Het J.L.A. Thenachprogramma kan kosteloos van internet gedownload worden

En zo ook zou zelfs Jakob "Sjem nog 50 jaar meemaken", als dus dynastieën van geestesstromingen door elkaar en naast elkaar bestaan (=> 1e hfdst) en in dit hoofdstuk religieuze en ideologische richtingen en rijken aan de hand van de levensgeschiedenis van met voor die stromingen model staande persoonlijkheden als Abraham weergegeven zijn. Naar dat concept "leefde Abraham in de tijd van Nimrod" zoals in bijbels taalgebruik Napoleon met overlappende leeftijden een kleinzoon van Copernicus had kunnen zijn. Want de tijd van "vrijheid en gelijkheid" voltrok zich naast en dwars door de tijd van de wetenschappelijke verlichting en was er gedeeltelijk "een nakomeling van" met in dit geval Copernicus en Napoleon als twee willekeurige voor deze stromingen model staande persoonlijkheden. Mensen van een gelijke soort denken versmelten in de thora als het ware tot één persoon en zo ook wordt Isjmaël als zoon van Abraham genoemd (Gen 16:15) en voert reeds in de tijd van Jakob als "kleinzoon van Abraham" een karavaan van Isjmaëlieten diens zoon Joseph mee naar Egypte (Gen 37:25). Het tijdsbestek is goed 150 jaar en de plaats van handeling zo groot als Europa en aldus zou het bericht ook toen reeds letterlijk bedoeld en letterlijk opgevat nauwelijks serieus te nemen geweest zijn. Echter wordt ook Isjmaël beschreven als een voor een bepaalde al dan niet reeds langere tijd bestaande stroming of dynastie of bevolkingsgroep gezichtsbepalende persoonlijkheid. Vaak bestaat gedachtegoed allang voordat een bepaalde persoonlijkheid tot voorvechter van haar wordt en haar tot naam brengt.

Aldus beslaat het tijdperk Nimrod de generatie van de aartsvaders van Sjem tot en met Jakob en geven de volgende getalwaarden:

(Gen 11:1):	וּדְבָרִים אֶחָדִים en woorden één	325 = 1 x 325
(Gen 11:6):	עַם אֶחָד וְשִׁפְהָ אַחַת לְכָלֶם וְזֶה הַחֹלֶם לַעֲשׂוֹת volk één en taal één voor hen allen en dit hun beginnen om te doen	1950 = 6 x 325
		<hr/> 2275 = 7 x 325

- aan dat het tijdperk van het *eenheidsstreven* van Babel met de opkomst *van de macht van de wereld Egypte* tijdens de hongersnood (Gen 47:13 ff) en daarmee kort na het afdalen van Jakob en zijn familie naar Egypte:

sterfjaar van Jakob: **2255**

- **2275 - 2255 = 20 is "halverwege de jaren in de woestijn Egypte = 40"** (=> 7e hfdst)

- eindigde. Na hem eindigen de meer dan 120 jaar durende leeftijden oftewel "was de verstrooiing van begrip en daarmee de korte duur van dynastieën van geestesrichtingen compleet geworden".

b. Van Noach tot Abram

Heber = "hij ging naar de andere zijde" stak in geestelijk opzicht over naar de andere zijde en zijn ene "zoon" Joktan en diens nageslacht bleven weliswaar daarbij maar gingen niet verder (=> 10e hfdst). De getalwaarden van de namen van de nakomelingen van zijn andere "zoon" Peleg in dit hoofdstuk geven weer dat zij er tevens in verder gingen. De verwachting van het beloofde land begon niet bij Abram maar bij Adam vanwege het

"vervloekt zijn van de aardbodem" en zette zich voort bij Noach en Sjem (=> 5e hfdst). De getalwaarden brengen derhalve het voortleven van die belofte bij de nakomelingen van Peleg tot Abram tot uitdrukking:

naam	betekenis	getalwaarden
ארפכשד	Arpachsjad	Ur aan de monding van Chesed (= Chaldea) 605
שלח	Sjelach	zenden, wegzenden 338
עבר	Heber	overgaan, naar de andere zijde gaan 272
פלג	Peleg	verdeeld worden 113
רעו	Re-u	vriend/naaste geworden 276 276
שרוג	Serug	vervlochten 509 509
נחור	Nahor	toornig geweest zijnde (gesnoven hebbend) 264 264
תרח	Terah	je zult weer lucht/ruimte krijgen (רוח) 608 608
אברם	Abram	ik zal hen uitzonderen (ברר) 243 243

		3228 1900

Het bezig zijn met de belofte = in konkrete zin "het uitgeleid worden uit wereldds doen en denken" wordt namelijk weergegeven met de gezamenlijke getalwaarde van Arpachsjad tot en met Abram = 3228:

(Num 15:41): אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם
 ik Jahwe jullie God **welke uitleidde jullie** vanuit het land Egypte om te zijn jullie tot God; ik Jahwe jullie God **3228**

En het "bezig zijn met het beloofde land" manifesteert zich eerst echt levensgroot in de gezamenlijke getalwaarde van de nakomelingen vanaf Peleg = de gezamenlijke getalwaarde van Re-u t/m Abram = 1900 = een tienvoud van de getalwaarde van het land Kanaän = 190:

כנען - Kanaän **190**

Met uitzondering van de naam "Nahor" (=> onder) tendentieert ook de betekenis van namen van de nakomelingen van Peleg (=> tabel boven) naar een uitgeleid worden uit wereldds doen en denken. Niet eerst Abram derhalve maar reeds zijn vader Terah besluit om naar het land Kanaän te gaan (Gen 11:31) en daarom laat de thora met hem een nieuwe generatie beginnen:

(Gen 11:10): אלה תולדת שם 1216 = **2 x 608** = 2⁶ x 19
 dit de generatie Sjem

תרח 608 = 2⁵ x 19
 Terah

(Gen 11:27): ואלה תולדת תרח
 en dit de generatie Terah

de getalwaarde van "dit de generatie Sjem" bevat de faktor 19 van de getalwaarde van het land Kanaän = 190. De getalwaarde van de naam Terah = 2⁵ x 19 geeft eveneens weer dat het verlangen naar het beloofde land in hem voortleefde

Terah besluit naar Kanaän te gaan in een tijd dat de dreiging van een zondvloed een nieuw hoogtepunt bereikt had. Want vanaf Arpachsjad hadden zijn voorvaders "voor hun 35e jaar kinderen verwekt" en dan verwekte Terah eerst "op de zeer late leeftijd van zeventig jaar" een kind, evenals Noach voor de zondvloed "eerst op 500-jarige leeftijd" na verkrijgen van uitzicht op redding nageslacht verwekt had (=> 4e hfdst). Ook de getalwaarde 777:

(Gen 11:26): שבעים שנה 777
zeventig jaar

- verwijst naar het "wreken van de zeventig en zeven" ($\Rightarrow 4e+5e$ hfdst) in de geschiedenis van de zondvloed en heeft hier met de "zeventig en zeven" van de torenbouw van Babel van doen:

(Gen 11:4): מגדל 77 toren

met zijn "spits in de hemelen" vanwege een nieuw aankomende "zondvloed" (\Rightarrow boven). Ook de namen van de nakomelingen van Arpachsjad (\Rightarrow boven) geven het "verstrooid worden" als een gedurende meerdere generaties zich voltrekend proces weer

Na iedere vernietigende oorlog volgt immers een korte tijd van bezinning, waarna Kaïns en Chams en Nimrods het overgrote deel der mensheid weer in onverstandelijkheid doen verzinken. Terah moet derhalve evenals Noach ($\Rightarrow 4e$ hfdst) een teken Gods tot redding en uitzicht in een nieuwe tijd van toenemende spanningen gekregen hebben dat alsnog hij een kind verwekte:

תרה Terah je zult (weer) lucht/ruimte/adem krijgen (van: רוח)

Echter "waren de leeftijden steeds lager geworden", wat als symboliek voor een toenemende verstrooiing oftewel voor een afnemende duur van geestesstromingen (\Rightarrow boven) een toenemende verdeeldheid aanduidt. Nog één keer "zou iemand = Re-u de leeftijd van zijn vader bereiken", als overeenkomstig de betekenis van de naam *Re-u* men "de eenheid weer had weten terug te vinden":

פלג Peleg - verdeeld raken
רעו Re-u - (weer) vriend/naaste geworden

Met andere woorden was ook de geestelijke tak verdeeld geraakt, als in iedere tijd en heden ten dage niet anders vergaande verdeeldheid ook onder de gelovige mensheid bestaat. Aldus geeft de getalwaarde:

(Gen 11:16): ויולד את פלג 570 = Egypte (380) + Kanaän (190)
en hij verwekte Peleg

(Gen 10:25): ...Peleg, want in zijn dagen raakte verdeeld de aarde

- aan dat zowel het met het land Egypte versymboliseerde wereldse deel der mensheid als het met het land Kanaän versymboliseerde geestelijke deel der mensheid verdeeld raakten.

De generatie Terah moet na een tijd van depressie = "de afnemende leeftijden" weer hoop gekregen hebben, maar dan "stierf Haran nog tijdens het leven van zijn vader Terah" (Gen 11:28). De naam van de vader van Terah verraadt een opstandige en daarmee in de reeks van Pelegs nakomelingen uit de toon vallende telg:

נחור	Nahor	= toornig geweest zijnde, gesnoven hebbend	264
חרון	haron	= toornigloed (zelfde letters)	264
חרן	Haran	= zoon van Terah welke voortijdig stierf	

de naam *Haran* is gelijk aan het defect geschreven woord voor "toornigloed" (חרון i.p.v. חרון) en had derhalve misschien ook gelijkkluidend als *Haron* gepunkteerd moeten zijn. De broeder van Abram Nahor nam als achterblijver (\Rightarrow onder) later de naam van zijn "grootvader" Nahor weer aan.

Derhalve aan deze voorbij ziende valt in verband met de voortijdige dood van Haran de getalwaarde van de laatste "gewone leeftijd" op, waarop nog *Serug* een zoon verwekte:

(Gen 11:22): ויחי שרוג שלשים שנה **1578**
en leefde Serug dertig jaar (en hij verwekte Nahor)

(Gen 11:28): וימת הרן על פני תרח אביו **1578**
en stierf Haran voor het aangezicht van Terah zijn vader

Met andere woorden was met de voortijdige dood van Haran de "hoop bij het alsnog verwekken" weer verdwenen. En als dan ook de vrouw van Terahs eerstgeborene *Abram* een "onvruchtbare":

(Gen 11:30): עקרה - een verlamde (=> 20e hfdst) - עקר = **verlammen**

- bleek te zijn, leek de geestelijke tak van de telgen van Peleg de ondergang nabij te zijn. Aldus begreep Terah dat van de "vloek van de adama sinds Adam" hij zich weg te begeven had door zich *aktief* met de belofte sinds Adam van het "land vloeiende van melk en honing" (=> 5e hfdst) bezig te houden. En zo trok hij op naar het land Kanaän (Gen 11:31) om echter in de halfslachtigheid van Enosj = 357 (=> 4e hfdst) en van "de stad en toren" = 357 van Nimrod (=> boven) te blijven steken:

(Gen 11:31): ויבאו עד חרן **357**
en zij kwamen tot Haran

Zij "kwamen tot Haran" oftewel Terah zou "precies halverwege de zondvloed":

(Gen 11:31): אור כשדים 581 = **7 x 83** - **vertrekpunt**
Ur der Chaldeeën

(Gen 11:31): עד חרן 332 = **4 x 83** - **Haran als tussenwaarde**
tot Haran

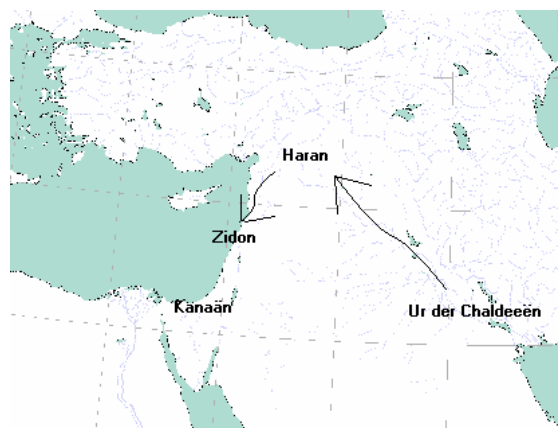
(Gen 11:10): המבול 83 = **1 x 83** - **eindpunt**
de zondvloed

- oftewel alsnog midden in de zondvloed blijven steken:

(Gen 11:2): וישבו שם - en zij woonden daar 664 = **8 x 83** - **in het land Sjinear**

(Gen 11:31): וישבו שם - en zij woonden daar 664 = **8 x 83** - **in Haran**

Getuige de kaart van het Midden Oosten rechts ging Terah een nogal merkwaardige weg om van Ur der Chaldeeën naar Kanaän te komen, waar Haran allesbehalve in de goede richting ligt. Ook hier echter omschrijft de thora in universeel samenvattende beeldtaal hogere werkelijkheid. Want voor wat de omweg betreft ligt tussen Ur der Chaldeeën en Kanaän niets dan woestijn en de uittocht van het volk Israël uit Egypte naar het land Kanaän doet weten dat:

*men kan alleen **door de woestijn** van het leven en derhalve alleen onder de leiding Gods naar het beloofde land komen*

En voor wat het "niet verder dan tot Haran komen" betreft lag de "eerstgeborene van Kanaän" *Zidon* in de weg en deze eerstgeborene van Kanaän was het gezicht van de tegenstander Gods (=> 10e hfdst). Verder worden ook hier in de thora dynastieën en volksverhuizingen en daarmee landveroveringen en verschuivingen van invloedsferen met de tijd in enkele woorden samengevat. Voor wat de woestijn betreft maakte namelijk "de geestelijke stroming Terah" onder de bevolking de omweg om via de vruchtbare gronden van het tweestromenland en dan de kustgebieden Kanaän van bovenaf te benaderen, terwijl echter zonder God men zowel niet door de woestijn van het leven als niet voorbij de "en-

gel met het kerende zwaard voor de boom des levens" (=> 3e hfdst) kan komen. In dit geval stond die engel in de gestalte van de eerstgeborene van Kanaän *Zidon* tussen Haran en Kanaän in (=> kaart) om een ieder zonder een God toegewijd hart de weg naar het beloofde land te versperren:

(Gen 11:31):	ארצה כנען	naar het land Kanaän	486
(Gen 11:31):	עד חרן	tot Haran	332

			154 => ontbrekende gedeelte
(Gen 10:15):	צידון	Zidon	154 => oorzaak ontbrekende gedeelte

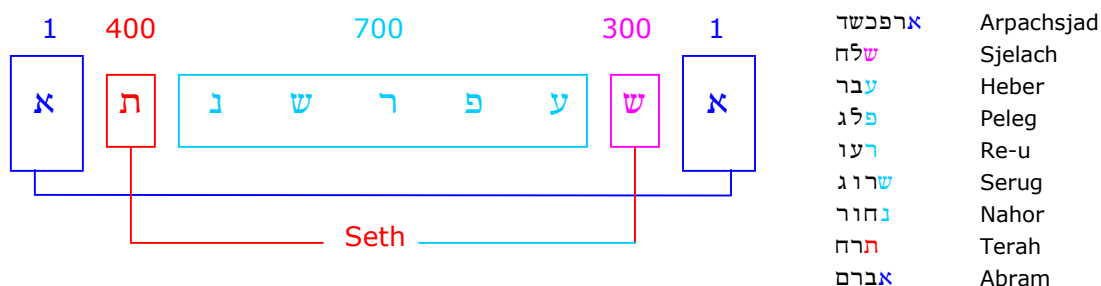
Terah "kwam niet verder dan Haran" omdat hij evenals later de broeder van Abram geen hele zaak maakte:

Haran "vanuit goddelijk oogpunt" als deel van Nimrod en zijn valse zevens (=> boven):			
(Gen 11:5):	לראת את העיר ואת המגדל (en daalde Jahwe af): om te zien de stad en de toren	1806	= 7 x 258
(Gen 11:27):	חרן Haran	258	

Eerst Abram zou de hele weg gaan en daarmee het hoogtepunt vormen van het sinds Adam op de belofte gerichte deel van de generatie Seth en Sjem:

in het laatste parallelle deel van de generatie Joktan leefde die belofte niet meer voort (=> 10e hfdst)

En daarom geven de eerste letters van de namen van Arpachsjad tot en met Abram de indeling der scheppingsdagen in zowel haar totaliteit = 700 als in haar indeling in drie immateriële dagen = 300 en vier materiële dagen = 400 weer:

De aleph (א) als initiaals Gods doet als eerste en laatste van de namen de reeks als een cirkel sluiten. Verder omarmt naast deze initiaal Gods de naam Seth (שֵׁת) het geheel in de vorm van de beginletters van Sjelach en Terah, als de belofte in de geestelijke tak van Seth voortleefde. In leesrichting staat er:

אש	vuur, van God uitgaande	- uitgaande van de א = de initiaal Gods
עפר	van het stof van	- עפר is de goddelijke materie (Gen 2:7)
שנת	het jaar van	- stat. constr. van שנה
א	God	- א is initiaal Gods

vuur Gods van het realiseren van/in het jaar Gods

- dat God de bron van alle energie = "vuur" en daarmee van alle materie = "stof" als een vorm van energie ($m = e/c^2$) en van tijd = "jaar" als deel van de materie is en alles tot hem terugkeert = de aleph (א). De schepping is hier samengevat als "het jaar van het goddelijke realiseren". God vormde de mens van de goddelijke materie = עפר (Gen 2:7) = het tweede woord met als doel het doen ontstaan van een geestelijke mensheid en deze

werd gerealiseerd met de tak vanaf Seth. Het eerste woord voor vuur (שׂא) is ook eerste woord van de spreuk in beginletters van de nakomelingen van de parallelle tak Joktan (=> 10e hfdst), als na Heber ook de geestelijke tak verdeeld raakte (Gen 10:25) en zich vanaf zijn twee zonen Peleg = "verdelen" en Joktan steeds verder splitste (=> boven).

c. Sara en Ruth

Wanneer de gebruikelijke en waarschijnlijk aanvankelijke mondelinge overlevering bij de geschiedenis van Ruth dezelfde bron als het boek Ruth zelf heeft, is die geschiedenis vrijwel dezelfde als die van Sara. Met tamelijke zekerheid is zij dan de navertelde geschiedenis van Sara, wat ook de getalwaarden van de namen van beide hoofdrolspelers doen vermoeden:

שרה	Sara	505	= 5 x 101
רות	Ruth	606	= 6 x 101

Volgens de overlevering bij het boek Ruth namelijk waren Ruth en Orpha moabitische prinsessen en was Ruth als oudste van de twee de rechtmatige troonopvolger van Moab. Staande dan voor de grens met Israël en daarmee voor de beslissing om alle privileges bij overschrijden van de grens achter zich te laten, koos Ruth voor haar hart en verloor alles. Orpha echter koos voor het voordeel en keerde ondanks haar tranen terug om in plaats van Ruth vorstin te worden. Uit Orpha zou dan uiteindelijk Goliath voortgekomen zijn, alhoewel hij een filistijn was maar wat kan zijn. Uit Ruth kwam dan volgens bijbelse overlevering de David voort welke Goliath versloeg.

De gelijkenis van de geschiedenis van Sara met die van Ruth bestaat eruit dat de naam *Sarai* evenals de latere naam *Sara* "vorstin" en de naam van haar achtergebleven nicht *Milka* "koningin" betekent. Verder bestaat zij eruit dat Nahor en zijn vrouw Milka niet met Abram en Sarai mee naar het land Kanaän optrokken alhoewel zij evenals Orpha met Ruth wel met hen mee op weg waren gegaan:

zij kwamen tot Haran (Gen 11:31). Het 11e hoofdstuk van de thora vermeldt weliswaar niet dat Terah ook Nahor en Milka en haar zuster Jiska op weg naar Kanaän meenam. Overeenkomstig Gen 27:43 echter woonden zij in Haran en waren derhalve ook zij mee opgetrokken

Evenals Ruth gedaan zou hebben gingen Abram en Sarai verder naar Kanaän om daarmee alle hooggeplaatste eerstgeboorterecht te verliezen:

(Gen 11:31):	אור כשדים	Ur Kasjdiem (Ur der Chaldeeën)	581
(Gen 11:31):	ארץ כנען	het land Kanaän	481

			100

- honderd minder oftewel symbolisch "alles minder"

Waar dan tenslotte de "vorstin Sarai" als direkte dochter van Terah (Gen 20:12) en niet Milka als dochter van de zoon van Terah (Gen 11:29) eerste recht op de titel had, verkreeg de achterblijver Milka eerst met Sara's weggaan de naam "Milka" oftewel werd overeenkomstig de betekenis van deze naam zij koningin:

steeds wordt over dynastieën en vorstenhuizen gesproken

Vaak bedragen de getalwaarden van de namen van mensen "van de halve weg" de helft van de getalwaarde van het land Kanaän (=> 10e hfdst):

	כנען	Kanaän		190 = 2 x 95
(Gen 11:29):	מלכה	Milka	= koningin	95
(Gen 11:29):	יסכה	Jiska	= "hij zal haar zalven" (van סוּך)	95

De halfslachtigheid ging in dit geval van de vader van Milka en Jiska uit als door de verstrengelde benoeming van Milka in het 29e vers tot uitdrukking gebracht (Gen 11:29):

de naam van de vrouw van Nahor Milka, de dochter van Haran, de vader van Milka en de vader van Jiska:

(Gen 11:29):	אבי מלכה ואבי יסכה	222	- eerstgeborene (בכר) = 222
	de vader van Milka en de vader van Jiska		

Zij geeft ten eerste als reden van de voortijdige dood van Haran het "niet offeren van de eerstgeborene = 222" aan (=> 4e hfdst: Kaïn) en geeft ten tweede aan dat in diezelfde geest Milka en haar nakomelingen volhardden (=> onder). Want Milka spiegelt als het ware in dit vers zichzelf in haar vader Haran zoals iemand zichzelf in een spiegel beziet. Met andere woorden wordt zij als het produkt van haar vader weergegeven:

בת הרן אבי מלכה	765 = 3 x 255
dochter van Haran, de vader van Milka	

הרן	255
Haran	

- Milka =>>> vader Haran als spiegel <<<= Milka = 3 x Haran

Zowel Milka's man = de eerst later zo genoemde Nahor (Gen 11:27, => onder) als haar vader Haran waren naar de geest van de eerste Nahor (Gen 11:22, => boven):

נחור	- Nahor	= toornig geweest zijnde, gesnoven hebbend	264
חרון	- haron	= toornigloed (zelfde letters)	264
חרן	- Haran	= zoon van Terah welke voortijdig stierf	

Haran was halfslachtig en zijn zuster Sarai (11:26, Gen 20:12) maakte hele zaak:

שרי	- Sarai (de zuster van Haran)	510 = 2 x 255	- maakte hele zaak
הרן	- Haran	255	- maakte halve zaak

De getalwaarde van de halfslachtigen is vaak 95 en bovengenoemde rekensom van het alles verliezen = 100 door Sarai en Abram:

(Gen 11:31):	אור כשדים	Ur Kasjdiem (Ur der Chaldeeën)	581
(Gen 11:31):	ארץ כנען	het land Kanaän	481

			100

- kan men derhalve ook vanuit het perspectief van de achterblijvers maken. Want Milka en Nahor en Jiska waren *alleen in de richting* van Kanaän gegaan en zo wordt de som met de getalwaarde van "het land Kanaän" zoals in het 31e vers met de richting aangevende locale hé (ה) = "naar het land Kanaän":

(Gen 11:31):	אור כשדים	Ur Kasjdiem (Ur der Chaldeeën)	581
(Gen 11:31):	ארצה כנען	naar het land Kanaän	486

			95

- de halve weg naar Kanaän (כנען) = 190 : 2 = 95

Milka = 95 en Jiska = 95 zagen het gaan naar Kanaän = 190 als een goede vrome helft = 95 om "in de richting van het land Kanaän op te schuiven" en als een "helft te ver" = 95 vanwege het verlies van privileges. Zoals meestal overrullden zij hun geweten met het idee dat God het gaan van die tweede helft niet van hen zou verlangen, in dit geval met de gedachte dat de Almachtige Milka ook als achterblijver wel zou zalven:

Jiska - hij zal haar zalven (van סוף)

Hij zou haar als rechtschapen koningin bevestigen en zo zouden zij tezamen "het land Kanaän van de achterblijvers" vormen:

מלכה	Milka	95
יסכה	Jiska	95
		—
כנען	Kanaän	190

Te zien was echter dat zij aan het "gezalfd zijn" *mesjiach* = 358 *niet* toekwamen:

(Gen 11:31): ויבאו עד חרן
en zij kwamen tot Haran

357

- omdat het land "Kanaän van de achterblijvers" het land Kanaän niet is:

overeenkomstig de symboliek zal men over de grens heen het land Kanaän binnentrekken door zich naar de werkelijkheid Gods te richten en eigen religieuze torens los te laten. Aldus zal men niet letterlijk genomen streven naar het realiseren van het Eden Gods *in zijn eigen land en omgeving* in plaats van het land Israël te willen veroveren. Het *Eden Gods omvat de gehele aarde als het "beloofde land"* met Israël als deel voor de Israëlieten en de overige delen voor de overige volkeren

De namen van de nakomelingen van Milka en Abrams achterblijvende broer *Nahor* geven het verloop van het niet gaan van de weg Gods weer (=> 22e hfdst). Milka weerspiegelde zich in haar vader Haran (=> boven) en dienovereenkomstig noemden zij later de stad van hun achterblijven naar die voortijdig gestorven zoon van Terah *Haron* (Haran => boven). En Nahor weerspiegelde zich in de opstandige vader van zijn vader en nam eerst later diens naam aan. Het voortijdige sterven van de één en de slechte naam van de ander zullen zij "anders uitgelegd hebben", als mensen van slechte geest zich met mensen van slechte geest identificeren. Hun gewoontes en tradities praten zij tegen de werkelijkheid in recht en zetten zij voort. Aldus geven de getalwaarden de weg van het nageslacht van Nahor en Milka als zijnde de weg van Abram en Sarai in omgekeerde richting aan (=> 22e hfdst):

(Gen 11:2): ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער
en het was als zij reisden naar het oosten dat zij
vonden een vallei in het land Sjinear

1680

de nakomelingen van Nahor en Milka (Gen 22:21+22):

עוץ	Uz	166	
בוז	Buz	15	
קמואל	Kemuël	177	
כסד	Kesed	324	- is "chaldeeër"
חזו	Chazo	21	
פלדש	Pildasj	414	
ידלף	Jidlaph	124	
בתואל	Bethuël	439	

1680

- terugkeer naar het Sjinear van Nimrod wat zij met Terah en Abram verlaten hadden

Aldus heette Nahors vrouw eerst Milka oftewel "koningin" als na het vertrek van Sarai de troonrechten haar toevielen. En daarmee is de geschiedenis van Ruth een weliswaar mooie en geestrijke maar desondanks van Sara navertelde geschiedenis. Ook overeenkomstig de meerdere getalwaarde van Ruth = 606 = 6 x 101 ten aanzien van die van Sara = 505 = 5 x 101 ontstond zij vrijwel zeker om de rechten van Sjela ("HgP") met die van diens halfbroeder Perez te overtroeven en zo David als nakomeling van de laatste en niet de nakomelingen van Sjela in het verlengde van de aartsvaders en aartsmoeders te plaatsen:

zie verder het boek "Het grote Palindrom" van Jakob ben Luria

Appendix

Hebreeuwse letters hebben behalve hun betekenis als letter ook een getalwaarde en een naam en een teken:

<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>	<u>letter</u>	<u>naam,</u> <u>teken</u>	<u>getal-</u> <u>waarde</u>
א	Aleph hoofd	1	ל	Lamed ossenstok	30
ב	Beth huis	2	מ (ם)	Mem water	40
ג	Gimmel kameel	3	נ (ן)	Nun vis	50
ד	Daleth deur	4	ס	Sameg slang	60
ה	He venster	5	ע	Ajin oog	70
ו	Waw haak	6	פ (ף)	Pee mond	80
ז	Zajin zwaard	7	צ (ץ)	Tsadee vishaak	90
ח	Cheth afsluiting	8	ק	Kof oog van naald	100
ט	Teth baarmoeder	9	ר	Resch schedel	200
י	Jod hand	10	ש	Schin tand	300
כ (ך)	Kaf hand in beweging	20	ת	Taw teken X	400